

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mráky, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **L. M.**, zastoupen advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Horázným, Ondříčkova 1304/9, Praha, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2022, č. j. KUUK/166476/2022/DS/FD, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 5. 2023, čj. 41 A 1/2023-43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 27. 4. 2022 uznal Magistrát města Ústí nad Labem žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), za nějž mu uložil pokutu ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Přestupku se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne 9. 4. 2021 ve 12:02 hodin, na dálnici D8 ve směru jízdy na Spolkovou republiku Německo v úseku mezi km 84,5 a 85 v tunelu Panenská při řízení motorového vozidla tovární značky Volvo, s návěsem tovární značky Kässbohrer Supertrans, nerespektoval svislé dopravní značení č. B22a „*Zákaz předjíždění pro nákladní automobily*“ a předjížděl jiné nákladní vozidlo v místě, kde je to místní úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno.

[2] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 11. 2022 zamítl a rozhodnutí magistrátu potvrdil.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou u krajského soudu, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností.

[5] Stěžovatel krajskému soudu vytkl, že způsob, jakým se vypořádal se žalobními námitkami, svědčí o nepochopení podstaty těchto námitek.

[6] Krajský soud zmiňuje statickou překážku a objíždění, přestože to nebylo v žalobě vůbec namítáno. Závěr krajského soudu o tom, že v čase 0:51 až 0:53 videozáznamu se v tunelu před předjetým vozidlem nenacházelo jiné vozidlo než souprava stěžovatele (převážející osobní automobily), je pouze nepodloženým tvrzením.

[7] V bodu [12] napadeného rozsudku pak krajský soud konstatuje: „Podle názoru soudu, nacházelo-li by se v místě ještě třetí nákladní vozidlo, nebylo by v porovnání s dobou trvání předjížděcího manévru (od 12:02:33 do 12:02:54 hodin, tj. za 21 sekund) schopno předjet obě na záznamu zachycená nákladní vozidla (včetně žalobcem řízené soupravy) a vzdálit se z tunelu předtím, než policejní vozidlo došlo sledovanou soupravu a získalo pohled na prostor před ní (v době od 12:02:54 do 12:03:25 hodin, tj. za 32 sekund).“ Tento závěr má podle názoru stěžovatele oporu ve spise jen zdánlivě a není podložen žádným výpočtem, ze kterého by se dalo postavit najisto, že se nutně muselo jednat o vozidlo stěžovatele. Jednalo by se přitom o výpočet odborný, k čemuž by bylo zapotřebí ustanovit znalce.

[8] Poznámka krajského soudu týkající se údajného doznání stěžovatele, kterou krajský soud učinil „na okraj“, neznamená vůbec nic. Jednalo se jen o nezávazný pohovor, nikoli o výslech obviněného s náležitým poučením.

[9] Rovněž závěry krajského soudu v bodech [14] a [15] napadeného rozsudku ohledně skutečnosti, zda se jedná o křížovátku, jsou irelevantní, neboť by bylo zapotřebí si vyžádat informaci o této komunikaci od jejího správce.

[10] Stěžovatel závěrem konstatoval, že právní otázka byla krajským soudem nesprávně posouzena a skutková podstata nemá dostatečnou oporu v obsahu spisu, napadený rozsudek trpí nedostatkem důvodů.

[11] Stěžovatel navrhl, aby NSS napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[12] Žalovaný souhlasí se závěry krajského soudu a odkázal na spisový materiál, své rozhodnutí a vyjádření k žalobě.

[13] Stěžovatel v replice setrval na svých námitkách.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[14] Ve věcech, v nichž před správním soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 11–12).

[15] Kasační stížnost je nepřijatelná.

pokračování

[16] V prvé řadě nelze přisvědčit námitce, že krajský soud bezdůvodně hovořil o „*statické překážce a předjíždění*“, ačkoli to v žalobě nebylo namítáno. Stěžovatel totiž již v žalobě vytkl, že z pořízeného videozáznamu není zřejmé, v jaké vzájemné pozici se obě vozidla nacházela, a nelze proto vyhodnotit výchozí pozici manévru, dobu jízdy daného vozidla v levém jízdním pruhu, ani případnou skutečnost, zda předjížděné (objížděné) vozidlo stálo v důsledku poruchy, či zda jelo (bod [13] žaloby).

[17] NSS v návaznosti na tuto žalobní námitku dále konstatuje, že pokud by předjížděné vozidlo stálo v důsledku poruchy, představovalo by překážku provozu na pozemních komunikacích ve smyslu § 2 písm. ee) zákona o silničním provozu. V neposlední řadě tato argumentace krajského soudu navazovala na rozbor napadeného rozhodnutí, v němž žalovaný dovozoval: „*Jedoucí nákladní vozidlo, které pan M předjížděl, nelze v žádném případě podřadit pod pojem překážka v provozu na pozemních komunikacích, a proto nelze hovořit o objížděním, nýbrž o předjížděním manévru.*“ Krajský soud následně uvedl, co zjistil z daných videozáznamů, a k žalobní námitce, že není zřejmé, v jaké vzájemné pozici se dvě vozidla nacházela, konstatoval, že se jednalo o předjížděcí manévr. Předjížděné vozidlo se pohybovalo a „*nejednalo se tak o statickou překážku, která by kvalifikaci skutku jako „předjíždění“ vylučovala*“. Je tedy zjevné, že tato kasační námitka není důvodná, krajský soud jen pečlivě a řádně reagoval na žalobní námitku.

[18] Krajský soud rovněž správně vyhodnotil skutkový stav. To se týká rovněž úvah o tom, zda se v místě mohlo nacházet ještě třetí nákladní vozidlo. Tomu se krajský soud podrobně věnoval v bodu [12] napadeného rozsudku a NSS po shlednutí videozáznamů a seznámení se s obsahem spisu s jeho závěry souhlasí a odkazuje na ně. Z těchto videozáznamů je naprosto nepochybné, že se stěžovatel daného skutku (a přestupku) dopustil. Stěžovatel v žalobě tvrdil, že nebyl řidičem vozidla zachyceného při předjíždění a v tunelu se nacházelo ještě třetí vozidlo. Tato skutková verze stěžovatele se ovšem s ohledem na skutečnosti zjevné z videozáznamů nejeví ani jako možná, pohyb soupravy stěžovatele je zřejmý a rozpoznatelný i pro laika. Tuto obranu stěžovatele je proto nutné považovat za účelovou a nevěrohodnou.

[19] Ke své úvaze přitom krajský soud ani správní orgány nepotřebovaly odborné znalosti. Jejich závěry jsou v souladu s obsahem pořízených videozáznamů. NSS tak konstatuje, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně na základě dosud provedených důkazů (videozáznamů), stěžovatel nepředložil jinou reálnou skutkovou verzi. Nebylo tedy třeba ještě provádět důkaz znaleckým posudkem či jinými důkazy.

[20] Nelze přisvědčit ani námitce stěžovatele, že skutečnost, zda se jedná o křižovatku, měla být zjištěna na základě informací o této komunikaci od jejího správce. Pojem „*křižovatka*“ je totiž, jak uvedl již krajský soud, definován v § 2 písm. w) zákona o silničním provozu - jedná se o místo, v němž se pozemní komunikace protínají nebo spojují; za křižovatku se nepovažuje vyústění polní nebo lesní cesty nebo jiné účelové pozemní komunikace na jinou pozemní komunikaci. K posouzení toho, zda se v daném místě jedná o křižovatku či nikoli, není zapotřebí informací od správce dané komunikace. Jedná se o otázku, která je upravena zákonem a je běžně řešena účastníky silničního provozu.

[21] NSS k této námitce shrnuje, že krajský soud v souladu s jejich zákonnou definicí správně vyložil pojmy „*křižovatka*“ a „*účelová komunikace*“, jakož i správně dovodil, že v nynější věci se nejednalo o křižovatku, ale o odstavný pruh pro vozidla Ředitelství silnic a dálnic. Krajský soud v této souvislosti též zdůraznil, že vzhledem k nepřístupnosti odstavného pruhu pro nepřerušované vodorovné značení je zjevné, že se jedná o účelovou komunikaci (tj. pozemní komunikaci v uzavřeném prostoru nebo objektu, která slouží potřebě vlastníka nebo provozovatele uzavřeného prostoru nebo objektu, není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník nebo provozovatel uzavřeného prostoru nebo objektu). Krajský soud uzavřel, že je proto vyloučeno, aby byl zákaz předjíždění stanovený dopravním značením č. B22a umístěným za exitem 80 touto účelovou pozemní komunikací zrušen. Těmto závěrům nemá NSS co vytknout, neboť jsou jasné, logické a mají podklad v obsahu spisu a zákonné úpravě. Situace týkající se daného sporného úseku je zřejmá z videozáznamu „2021_0409_105942_159F_2021-04-09-11-02-40.MP4“, čas 0:01:12, který je součástí správního spisu a jedná se o stejný pohled na dané místo, které přílohami dokládal stěžovatel (z tohoto důvodu tyto přílohy nebylo nutné provádět k důkazu). NSS jen doplňuje, že závěry krajského soudu při vjezdu na tuto účelovou komunikaci potvrzuje také svislá dopravní značka č. B1 „*Zákaz vjezdu všech vozidel (v obou směrech)*“ s dodatkovou tabulkou „*Mimo vozidla ŘSD*“.

[22] Závěrem NSS souhlasí s názorem stěžovatele, že poznámka krajského soudu týkající se údajného doznání stěžovatele, kterou krajský soud učinil „*na okraj*“, je z hlediska důvodů rozhodnutí bezvýznamná. Sdělení stěžovatele (ani výpověď policistů o obsahu tohoto sdělení) při šetření přestupku nelze v řízení o přestupku použít jako důkaz (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 2. 2016, č. j. 1 As 204/2015-33). Krajský soud ovšem tuto poznámku učinil jen „*na okraj*“ a nejednalo se o úvahu, která jej vedla k jeho rozhodnutí ve věci. Jen z tohoto důvodu není napadený rozsudek nepřezkoumatelný či nezákonný.

[23] Ve věci tedy nevyvstala právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, a nejsou tu dány ani jiné možné důvody, které by mohly učinit kasační stížnost přijatelnou. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

[24] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51-53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2023

Ondřej Mrákota
předseda senátu